

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 203.832 van 10 mei 2010
in de zaak A. 157.424/X-12.120.**

In zake: de n.v. BELGOPOSTER
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Erik Vanden Brande
kantoor houdend te 1040 BRUSSEL,
Sint-Michielslaan 55, bus 10
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Michel van Dievoet
kantoor houdend te 1000 BRUSSEL,
Boomstraat 14, bus 3
bij wie woonplaats wordt gekozen.

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 10 november 2004, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van 7 september 2004 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant houdende verwerping van het beroep van de verzoekende partij tegen het besluit van 22 oktober 2003 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Sint-Genesius-Rode waarbij de vergunning wordt geweigerd voor het behouden van één verlicht publiciteitspaneel van 15 m² (trivision) tegen de linkerzijgevel van de woning gelegen te Sint-Genesius-Rode, Zoniënwoodlaan, kadastraal bekend sectie F, nr. 9/f/32.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Frans De Buel heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 30 oktober 2009.

Kamervoorzitter Roger Stevens heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Filip van Dievoet, die loco advocaat Michel van Dievoet verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Frans De Buel heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Op 1 oktober 2003 dient de verzoekende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Sint-Genesius-Rode een aanvraag in voor het behouden van één verlicht publiciteitspaneel van 15 m² (trivision) tegen de linkierzijgevel van de woning gelegen aan de Zoniënwoodlaan 338 te Sint-Genesius-Rode.

Het perceel is kadastraal bekend sectie F, nr. 9/f/32 en overeenkomstig het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse, vastgesteld bij koninklijk besluit van 7 maart 1977, bestemd tot woonpark. Het ligt tevens binnen het gebied van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg, meer bepaald het BPA nr. 11 “Middenhut”.

4. Ter zitting van 22 oktober 2003 weigert het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Sint-Genesius-Rode de gevraagde stedenbouwkundige vergunning.

Deze weigeringsbeslissing is als volgt gemotiveerd:

“Op 21 oktober 1998 werd het proces-verbaal nr. 11/98 opgesteld ten laste van Business Panel en ten laste van de eigenaar van de woning wegens het plaatsen van reclameborden op beide zijgevels van het hoofdgebouw zonder

voorafgaande vergunning. Bij brief van 10 november 1998 heeft de gemachtigde ambtenaar bij de Procureur des Konings het herstel van de plaats gevorderd omdat er strijdigheid is met het BPA nr. 11 Middenhut door de ligging in een voortuinstrook (en dat in deze zone geen vergunningsplichtige constructies mogen worden opgericht).

Op 17 december 1998 diende Business Panel een regularisatie-aanvraag in voor beide borden. Het Schepencollege weigerde de vergunning om volgende redenen:

1. Voornoemde herstellvordering van de gemachtigde ambtenaar.
2. Het aanbrengen van dergelijke grote panelen ontsiert het straatbeeld.
3. Uit het aanvraagdossier blijkt niet dat de eigenaar van het gebouw akkoord gaat met de plaatsing van de panelen.

Het beroep van de aanvrager tegen de beslissing werd niet ingewilligd door de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant op 9 november 1999 vnl. om volgende redenen:

de Zoniënwoudlaan is een beschermde toeristische weg; overeenkomstig het K.B. van 14.12.1959 kunnen langs dergelijke laan geen reclamepanelen vergund worden,

er zijn in de rest van de straat geen reclamepanelen aanwezig, de laan wordt gekenmerkt door de aanwezigheid van hoge bomen; er wordt visueel afbreuk gedaan aan het uitzicht van de plaats en aan de kwaliteiten van het woonpark.

Het beroep van de aanvrager tegen de beslissing van de bestendige deputatie werd door de minister verworpen op 22 november 2001 o.m. om volgende redenen:

tegenstrijdigheid met het K.B. van 14.12.1959, de afwerking van betrokken gevels door middel van reclamepanelen komt het straatbeeld uit esthetisch oogpunt niet ten goede, door de ligging in de onmiddellijke nabijheid van de verkeerslichten wordt de verkeersveiligheid ongunstig beïnvloed, deze vaststellingen leiden ertoe te besluiten dat de aanvraag uit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening onaanvaardbaar is en de plaatselijke aanleg in het gedrang brengt.

Het reclamebord op de linker zijgevel met een bruto-oppervlakte van 18,08m² en een netto-oppervlakte van 15,29m² werd- ondanks de ingestelde herstellvordering en ondanks de weigeringen op alle niveaus - onveranderd behouden met loopbrug en verlichtingssysteem. Thans ligt een regularisatie-aanvraag voor van Belgoposter nv dit paneel op de linker zijgevel.

Om volgende redenen moet deze aanvraag eveneens ongunstig geadviseerd worden:

De hierboven vermelde weigeringsgronden blijven onverminderd gelden. Het indienen van een aanvraag door een andere aanvrager doet geen afbreuk aan de weigeringsgronden op gemeentelijk, provinciaal en gewestelijk niveau”.

5. Op 12 december 2003 wordt door de raadsman van de verzoekende partij beroep aangetekend tegen dat besluit bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant stellende dat wat betreft de “toetsing aan de goede ruimtelijke ordening”, “het ontwerp niet van dien aard is dat de plaatselijke aanleg wordt verstoord”.

6. Bij besluit van 7 september 2004 van de bestendige deputatie wordt het beroep niet ingewilligd en de stedenbouwkundige vergunning niet verleend.

Dit is het bestreden besluit.

V. Onderzoek van de middelen

Eerste middel

7. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en de schending van de motiveringsplicht. Volgens haar zijn de in haar beroepschrift ontwikkelde argumenten niet volledig onderzocht of beantwoord door de verwerende partij.

Tweede middel

8. De verzoekende partij put een tweede middel uit de schending van de artikelen 1 en 3bis van het koninklijk besluit van 14 december 1959 waarbij regelen worden gesteld op het aanplakken en reclame maken. Volgens haar komt het kwestieuze reclamebord wel in aanmerking voor de toepassing van voormeld artikel 3bis waardoor er een wettelijke mogelijkheid is tot het verlenen van een regularisatievergunning.

Beoordeling

9. Het bestreden besluit bevat drie verschillende weigeringsgronden, meer bepaald:

“- De regularisatieaanvraag voor het reclamepaneel tegen de linkerzijgevel van een woning is niet in overeenstemming met het BPA nr. 11 ‘Middenhut’ aangezien het een vergunningsplichtige constructie betreft binnen de 6m-brede zone voor achteruitbouw.

- Langs de Zoniënwoodlaan die geklasseerd is als een beschermde toeristische weg is het overeenkomstig artikel 1 van het KB van 14 december 1959 verboden om reclamepanelen te plaatsen.

- Reclamepanelen passen niet in het straatbeeld van de Zoniënwoodlaan. Het te regulariseren paneel betekent geen meerwaarde voor zijn omgeving, integendeel het vermindert de typische belevingswaarde van de straat”.

10. Het laatste motief betreft de onverenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening. De bestreden beslissing overweegt aangaande deze weigeringsgrond het volgende:

“Tenslotte moet bij de beoordeling van deze regularisatieaanvraag ook de ruimtelijk context bekeken worden. De Zoniënwoodlaan is zonder twijfel een drukke verbindingsweg, maar heeft zeker niet het uitzicht van een ‘klassieke’ steenweg. Dit komt doordat de Zoniënwoodlaan vanaf de spoorlijn quasi volledig gelegen is in woonparkgebied. Het wonen temidden van een groene omgeving is kenmerkend voor dit type gebied. De hoofdzakelijk vrijstaande woningen en de grote bomen langs de Zoniënwoodlaan geven deze straat dan ook een typisch karakter. Grotere reclamepanelen passen helemaal niet in dit straatbeeld. Ter hoogte van het kruispunt met de Trilpopulierenaan is er een soort lokaal kleinhandelscentrum ontstaan met een bankfiliaal, een kledingwinkel, een slagerij, een bloemenwinkel,... Zelfs in deze kleinschalige handelsomgeving zijn reclamepanelen niet op hun plaats. Het te regulariseren paneel betekent geen meerwaarde voor zijn omgeving, integendeel het vermindert de typische belevingswaarde van de straat. Het uitzicht van de plaats wordt verstoord, evenals de ruimtelijke en esthetische kwaliteiten van het woonpark. De aanvraag is dan ook niet in overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening van de omgeving”.

11. De verzoekende partij voert twee middelen aan in haar verzoekschrift die enkel gericht zijn tegen de eerste twee weigeringsmotieven van het bestreden besluit, welke betrekking hebben op de overeenstemming van de aanvraag met het geldende bijzonder plan van aanleg en met het voormelde koninklijk besluit van 14 december 1959 waarbij regelen worden gesteld betreffende het aanplakken en het maken van reclame.

Tegen het derde weigeringsmotief, dat steunt op de goede ruimtelijke ordening, brengt zij geen middel aan. Gezien het feit dat dit derde motief op zichzelf volstaat om de bestreden weigeringsbeslissing te dragen, kan de eventuele gegrondheid van de twee middelen, die overtollige motieven betreffen, niet tot de vernietiging leiden zodat de verzoekende partij geen belang heeft bij haar twee middelen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van tien mei 2010,
door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Roger Stevens,	kamervoorzitter,
Johan Bovin,	staatsraad,
Jan Clement,	staatsraad,
met bijstand van	
Silvan De Clercq,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silvan De Clercq

Roger Stevens